

hold til, hvad man har haft tidligere, og i Forhold til, hvad man har i andre Lande, bliver Udgifterne for den russiske Hærstyrkes Vedkommende beskedne. Dette er efter min Mening ikke noget Udtryk for, at Rusland ikke anstrenger sig, hvad det kan anstrenge sig, økonomisk og politisk, med Hensyn til sine militære Kræfter — jeg tror, Rusland gør, hvad det kan —, men jeg føler mig overbevist om efter alle de Oplysninger, der foreligger, at til at tage en Styrkeprøve med det vestlige Europa kan man, forudsat at der er nogenlunde Enighed indenfor det vestlige Europa, saaledes som det skulde fremgaa af de nylig truffne Aftaler, ikke i Rusland med de virkelige Magtforhold for Øje føle sig i nogen nævneværdig Grad tilbøjelig.

Ellers tror jeg ikke, at der fra de to ærede Ordførere er faldet mange Udtalelser, som jeg har Grund til at komme nærmere ind paa; dog er der vist et Par af det ærede Medlem Hr. Pürschel. Det ærede Medlem havde faaet det Indtryk af en eller anden Udtalelse, jeg havde brugt, at vi skulde ønske at benytte det nuværende Flertal til at gennemtrumfe en Militærordning. Ja, selv om vi havde saa ondsksfulde Ønsker, ved jeg oprigtigt talt ikke, hvordan vi skulde bære os ad med det. Jeg kan tilføje, at selv om vi havde Magt til virkelig i den nuværende Rigsdag at gennemtrumfe noget, saa ønsker vi for vort Vedkommende ikke at benytte denne Magt. Vi har Gang paa Gang henvist til vor Villighed til at lade enhver Afgørelse paa dette Omraade underkaste en Folkeafstemning og derigennem fjerne enhver Mulighed for at benytte et øjeblikkeligt tilstedeværende Flertal til at gennemtrumfe enten det ene eller det andet. Men jeg kan yderligere tilføje, at min Udtalelse sigtede til dette, at det ikke kunde nytte noget, at den nuværende Rigsdag afventede de Forhandlinger rundt om i Verden, som muligvis ikke var tilendebragt før de næste regelmæssige Valg til Folketinget, thi det er jo nu en Gang en Følge af den i Øjeblikket bestaaende Forfatning, at hvis der ikke i rette Tid, før disse Valg til Folketinget, fra dette Ting oversendes til Landstinget et Forslag, som kan blive Genstand for afgørende Behandling derovre, vil man være i Stand til, hvis det nuværende Landstingsflertal bevarer, at udskyde Afgørelsen af denne Sag 4 eller 5 Aar udover det Tidspunkt, til hvilket man kan udsætte den nu. Denne Mulighed anser vi det nuværende Flertal i Folketinget for forpligtiget til at tilintetgøre, hvis dette paa nogen Vis lader sig gøre. Jeg anser det

nuværende Flertal i Folketinget for forpligtiget til at tilvejebringe et Folketingsflertalsforslag, som Landstinget da kan tage til Forhandling, og som vi saa enten kan blive enige om eller lade danne Grundlaget for det følgende Folketingsvalgs Afgørelse; derigennem muliggøres jo en Opløsning af Landstinget, hvis der ikke kan blive Overensstemmelse paa dette Punkt mellem Landstinget og Folketinget.

I øvrigt har den ærede Ordfører for det konservative Parti jo ikke i meget høj Grad beskæftiget sig med selve Problemerne i de Lovforslag, der foreligger til Drøftelse. Det ærede Medlem er fuldt og helt optaget af en eneste bestemt Ting: Jagten paa den højtærede Forsvarsminister i Anledning af et Interview. Det ærede Medlem foretager et Forhør, Punkt for Punkt, Stavelse for Stavelse kan jeg næsten fristes til at sige, af den højtærede Forsvarsminister, og jeg forstaar af den Veltalenhed og den Lethed, hvormed han foretager dette Forhør, at han allerede har foretaget det paa en hel Del af de talrige Møder, hvor de to Herrer færdes sammen. Det har den højtærede Minister altsaa formodentlig ogsaa været med til før, og han vil derfor uden videre Vanskelighed kunne fortsætte Debatten med det ærede Medlem om. Imidlertid har denne Iver fra det ærede Medlems Side jo ligesom medført, at det egentlige Ordførerskab fra konservativ Side overfor Lovforslaget er overladt til de ærede Medlemmer Hr. Holger Andersen og, kunde jeg fristes til at sige, Hr. Holstein. Det er ganske vist en ejendommelig Stund, der opleves her for det ærede Medlem Hr. Pürschel, naar han ser svundne Tiders Samarbejde vende tilbage og ser det ærede Medlem Hr. Holstein som den, der bedst tolker Opfattelsen fra konservativ Side overfor det, der nu foreligger. Imidlertid, de to ærede Medlemmer Hr. Holger Andersen og Hr. Holstein har jeg nogle Bemærkninger at gøre til.

De to ærede Medlemmer talte jo først og sidst til Venstre. De anraabte Venstre, de henvendte sig til Venstre med en overordentlig Energi. Med en saadan Energi prøvede de paa at sno Baandene fra gamle Tiders Samarbejde omkring Partiet Venstre, at jeg virkelig havde det Indtryk, at de to ærede Medlemmer maatte have den Følelse, at denne Gang gælder det, denne Gang er der Fare paa Færde for, at Partiet Venstre alligevel ikke i samme Grad som ved tidligere Lejligheder skal være villigt til at være til Raadighed i Samarbejde med de Konservative til ny Afgørelse af vort Militærvæsen. De to